

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

02 מרץ 2014

ת"פ 4779-10-13 מדינת ישראל נ'
שני(עציר)

בפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

1

בפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל
עו"ד אלירן גלעם

נגד

הנאשמים

XXXX שני (עציר)
עו"ד גיל פרידמן

2

גזר דין

3

4

5

הנאשם הורשע על סמך הודייתו בכתב אישום המונה שלושה אישומים. באישום הראשון הורשע בריבוי עבירות של החזקת חומר תועבה ובריבוי עבירות של פרסום חומר תועבה. בהתאם לעובדות האישום הראשון במועדים שונים משנת 2004 ועד חודש מאי 2013 במספר הזדמנויות רב למעלה משלוש עשרה פעמים, שלח הנאשם באמצעות תיבת דואר באתר ואללה חומרי תועבה ובהם דמויות של קטינים וקטינות. חומרי התועבה נשלחו לנמענים שונים. הנאשם שלח למעלה מ- 20 הודעות המכילות 2 סרטי וידאו ומעל ל- 50 תמונות. בנוסף החזיק הנאשם בתיקה במחשבו 12 קבצים המכילים חומרי תועבה.

13

באישום השני הורשע הנאשם בהורדת שתי תיקיות קבצים המכילות חומרי תועבה ובהם דמותן של קטינות באמצעות תוכנת האימיול, המאפשרת הורדת קבצים באינטרנט ושיתופם בקרב המשתמשים שאצלם מותקנת התוכנה. הנאשם הוריד את הקבצים ביום 23.6.13 לשם החזקת החומר ופרסומו. תיקיה אחת כללה 5 סרטי וידאו, תיקיה שניה כללה למעלה מאלף תמונות. בגין מעשיו אלה הורשע בריבוי עבירות של החזקת חומרי תועבה ובריבוי עבירות של פרסום חומרי תועבה.

19

20

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

02 מרץ 2014

ת"פ 4779-10-13 מדינת ישראל נ'
שני(עציר)

בהתאם לאישום השלישי הפר הנאשם את תנאי שחרורו בערובה שנקבעו ביום 14.8.11, שאסרו עליו שימוש במחשב ובטלפון נייד. הנאשם רכש מחשב וביצע את המעשים הנזכרים באישום הראשון ומועדיהם מאוחרים למועד האמור וכן את המעשים נושא האישום השני. בנוסף, הוריד למחשב חומרי תועבה. הנאשם רכש טלפון נייד והוריד אליו חומרי תועבה במספר הזדמנויות. בגין מעשים אלה הורשע בריבוי עבירות של הפרת הוראה חוקית.

ראיות הגנה לעונש

במסגרת ראיות ההגנה לעונש העידה אמו של הנאשם, שגוללה את קשיי גידולו כאם חד הורית שהייתה עסוקה בצרכי הפרנסה, תיארה את השבר המשפחתי עקב מעשי הנאשם ומאסרו ובקשה שהנאשם יטופל.

טיעוני הצדדים לעונש

בטיעוניה לעונש עמדה ב"כ המאשימה על היקפי המעשים, ריבויים, תקופתם, והחומרה הנובעת מביצוע חלק מהם תוך שהליך משפטי, שעניינו בין היתר בהחזקת חומר תועבה, תלוי ועומד, ותוך הפרת תנאי השחרור בערובה. היא הדגישה את העובדה שמדובר בסרטונים ובתמונות, ובחומר פדופילי בעל תכנים קשים שהופץ ופורסם בקרב כל המשתמשים באינטרנט בעלי תוכנת ה"אימול" כמפורט באישום השני. המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שהאיסורים בעבירות באו לשמור עליהם, על הקלות בביצוע העבירות והחיוניות במיגורן. היא הפנתה לפסיקה, ממנה ביקשה להקיש וללמוד על מתחם הענישה. היא ראתה בשני האישומים הראשונים ארוע אחד, וטענה למתחם ענישה שנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר. לאור מכלול הנסיבות ביקשה ב"כ המאשימה כי העונש יוטל באמצע המתחם. לעניין הפרת ההוראה החוקית הודגש כי מדובר בהפרה מהותית ובוטה שהובילה לביצוע העבירות נושא האישום השני וחלק מהעבירות נושא האישום הראשון. המאשימה ביקשה לראות באישום השלישי ארוע נפרד, להטיל בגינו עונש של מאסר. כמו כן התבקש בית המשפט להטיל את העונשים השונים במצטבר זה לזה, ובמצטבר לעונש המאסר שמרצה הנאשם כעת.

ב"כ הנאשם עמד על השוני בין עבירות הפרסום וההחזקה של חומר תועבה לבין עבירות מין שכרוכה בהן פגיעה פיזית בקטין, וכן ציין את השוני בחומרה בין עבירת ההחזקה לעבירת הפרסום של חומר התועבה. ב"כ הנאשם טען שהמתחמים שונים מאלה שהוצגו על ידי המאשימה, וכי פסק הדין שהציגה משקף נסיבות מחמירות יותר. לשיטתו מתחם הענישה נע בין תקופת מאסר קצרה ועד 12 חודשי מאסר. הוא הדגיש כי אין מדובר במי שעשה את מעשיו מטעמים של כדאיות כלכלית, וכן ציין כי חלק מהמעשים נושא האישום הראשון נעשו בתקופה מוקדמת לאישום הנוסף בעניינו, עליו נתן את הדין, ולו היו המעשים נכללים באותו תיק, הייתה הענישה המתבקשת בהקשרם מתונה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

02 מרץ 2014

ת"פ 4779-10-13 מדינת ישראל נ'
שני(עציר)

יותר מזו המבוקשת כעת. הסנגור התייחס לצרכיו הטיפוליים של הנאשם, וטען שאין מדובר באדם בעל מנטאליות עבריינית, אלא במי שחולה וזקוק לסיוע. הודגש כי אין לנאשם מעורבות בפלילים החורגת מן העבירות הנוגעות לחומרי תועבה. ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בהודאה ולקיחת האחריות, כשבמקרה זה ההודיה הייתה מיידית עוד במהלך החקירה. הוא הפנה לנסיבות חייו הקשות, כפי שתוארו על ידי אמו, הוא התייחס לנסיבות המשפחתיות ולפניית בתו של הנאשם (נ/1).

הוא עמד על מצבו הרפואי, מחלת ה-XXXX (נ/3) וציין כי הנאשם מתמודד עם קשיים בבית הכלא בשל מצבו זה. לעניין הפרת ההוראה החוקית, עתר הסנגור לראות במעשים חלק בלתי נפרד מן האישומים הראשונים, וביקש שאם בית המשפט לא מקבל את עמדתו יקבע מתחם נמוך. הסנגור ביקש לראות בשלושת האישומים משום ארוע אחד ולחפוף באופן חלקי את העונש לעונש שמרצה הנאשם כעת.

הנאשם הביע חרטה עמוקה וצער על הפגיעה במשפחתו, ובו, והדגיש את מצבו הבריאותי המורכב ואת העובדה שאינו מקבל טיפול מתאים בין כותלי בית הסוהר.

דין והכרעה

העבירות של פרסום והחזקת תועבה מצויות בסימן י' שעניינו "זנות ותועבה". בפסק דין שדן בעבירות אחרות באותו הסימן שבוצעו כלפי קטינים, הגדיר בית המשפט העליון את המעשים ככאלה המתרחשים "בחצר האחורית של החברה, הרחק מעינו של החוק" (ע"פ 3212/11 מדינת ישראל נ' פלוני). שם אמנם דובר בעבירות של הבאת קטינים לידי עיסוק בזנות ולמעשי זנות, אלא שקו הדמיון המשותף לכל העבירות הללו הוא העובדה שתוך כדי ביצוען מנוצלים באופן ישיר או עקיף קטינים למעשים מיניים, תוך חילול גופם ופגיעה בנפשם. עוד מתאפיינות העבירות בסימן זה בכלל, והעבירות של החזקת חומר תועבה והפצתו באמצעות המחשב ורשת האינטרנט בפרט, בריחוקן מאור השמש ומעינו של החוק.

עבירות ההחזקה ופרסום של חומר תועבה בפרט אלה הנוגעות לקטינים, הוספו לספר החוקים, לאור הצורך להלחם בתעשיית פורנוגרפית הילדים, על כל ההשלכות הקשות הנובעות ממנה. תעשיית הפורנוגרפיה בה מעורבים קטינים כרוכה בניצולם, ובפגיעה אנושה בהם ובכבודם, כשהפגיעה בקטינים היא בעלת השלכות ארוכות טווח, ומובילה במקרים רבים גם להתדרדרותם להתנהלות לא נורמטיבית בבגרותם. קולם של אותם קטינים לא נשמע, ומתפקידו של בית המשפט להשמיעו, בין היתר, בענישה שתתרום לשירוש המעשים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

02 מרץ 2014

ת"פ 4779-10-13 מדינת ישראל נ'
שני(עציר)

במסגרת האמצעים להתמודד עם התופעה, נקבעו איסורים פליליים כלפי הצרכן, שלא נאסר עליו
אמנם לצפות בחומר פורנוגרפי, אך נאסר עליו להחזיקו. בנוסף, נקבעה עבירה חמורה האוסרת
לפרסם חומרי תועבה ובהם דמות קטין, פעולה שיש בה תרומה אקטיבית ממשית לתעשיית
הפורנוגרפיה. באכיפת איסור זה תורמת מדינת ישראל למלחמה הכלל עולמית בתופעה הקשה של
ניצול קטינים בתעשיית הפורנוגרפיה, כפי שהתחייבה באמנה לזכויות הילד משנת 1989.

לעניין אופי העבירות של פרסום חומר תועבה ואף של החזקתו, אמנם עבירות אלה אינן כרוכות
במגע פיזי מיני של העברין עם קטינים, אך קיומם של חומרי תועבה ובעקבות זאת פרסומם
והחזקתם אינו יכול להתרחש מבלי שהקטינים נאלצים להיות מעורבים במעשים מיניים אסורים
ומתועבים.

יוצרי הסרטים, המונעים ממניעים עסקיים וכלכליים, דואגים ליצור מגוון סרטים, שיספקו את שלל
הנטיות והסטריות של צרכני החומרים, ופוגעים לצורך כך בקטינים במגוון שיטות. כך, בתיק שלפניי,
הונצחו בסרטים קטינים המבצעים זה עם זה אקט מיני, ובגירים הבועלים קטינות רכות בשנים,
קטינות רכות בשנים שלאברי המין שלהן מוחדרים חפצים, יחסי מין אוראליים ואנאליים בין
בגירים וקטינות רכות בשנים ועוד.

העובדה שבעידן הנוכחי הפרסום נעשה באמצעות המחשב דרך רשת האינטרנט מבלי שנדרשות
פעולות פיזיות של משלוח הסרטים בדואר, חשיפה והזדהות, הופכת את ביצוע המעשים בהיבטים
מסוימים לקל יותר, ואת הסתרתם לפשוטה יותר.

אשר למדיניות הענישה, הוצגו לבית המשפט פסקי דין בודדים, ולא קיימת פסיקה עניפה ביחס
למעשי פרסום חומר תועבה, המהווים את העבירה העיקרית בתיק שלפניי.

מבין פסקי הדין אני רואה לנכון להפנות לע"פ (חי') 2609/07 **אופר נ' מדינת ישראל**, שם הוחמר
העונש ל- 24 חודשי מאסר. מדובר בפרשה שמבחינת היקפה (25,000 פרסומי תועבה) ונסיבותיה היא
מחמירה בהרבה מנסיבות האישום שלפניי.

כמו כן, ת.פ. 2781/03 **מדינת ישראל נ' לבנוס** שם נגזר עונש מאסר של 18 חודשים על נאשם
שניהל שלושה אתרים וגבה דמי מינוי עבור כניסה אליהם והפרסום היה בהיקפים ניכרים. גם
נסיבותיו של תיק זה חמורות מנסיבות התיק שלפניי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

02 מרץ 2014

ת"פ 4779-10-13 מדינת ישראל נ'
שני(עציר)

ואחרון, ת.פ. (ת"א) 4514/08 מדינת ישראל נ' אליהו, שם אישר בית המשפט הסדר טיעון במסגרתו
הסתפקה המאשימה בעונש מאסר בעבודות שירות לנאשם שעבר הליך טיפולי. מדובר במקרה קל
בנסיבותיו מכתב האישום שלפניי, וכן בהסדר טיעון שהשיקולים בו אינם מתמצים במדיניות
הענישה. האבחנה המקצועית הייתה כי לא קיימת סטיה מינית אצל הנאשם ולפי הערכת המסוכנות
והערכת שירות המבחן המסוכנות הנשקפת ממנו הייתה נמוכה.

אף אחד מבין פסקי הדין אינו דומה לתיק שלפניי, אך יש בהם כדי להצביע על מדיניות הענישה
המגוונת בקשר לפרסומי חומר תועבה.

לצורך קביעת מתחם הענישה יש לקבוע בשלב הראשון את מספר הארועים. המאשימה מבקשת
לראות בשני האישומים הראשונים ארוע אחד, ומבקשת להטיל עונש מאסר עצמאי מצטבר לגבי
האישום השלישי, ומעמדתה זו משתמע כי היא רואה באישום השלישי ארוע נפרד. הסנגור מבקש
לראות בכל כתב האישום על שלושת אישומיו ארוע אחד לצורך קביעת מתחם הענישה. עמדת
הסנגור לפיה האישום השלישי הנוגע להפרת ההוראה החוקית אינו עומד לעצמו מקובלת עליי. עם
זאת, אינני סבורה כי ניתן לראות בכל המעשים משום ארוע אחד. אני סבורה כי יש מקום לאבחנה
בין המעשים שבוצעו עד ליום 14.8.11, עת הוצא בעניינו תנאי האוסר עליו שימוש במכשירים
המחוברים לרשת האינטרנט, על מנת למנוע ממנו להוסיף ולבצע עבירות דומות והוגש נגדו כתב
אישום חמור בין היתר בגין החזקת חומרי תועבה (11-08-8493, להלן: "ההליך הקודם"), לבין
המעשים שבוצעו לאחר מכן באמצעות מחשב שרכש תוך הפרת ההוראה החוקית. לפיכך, להשקפתי
ראוי שהארוע השני יכלול את כל המעשים המאוחרים למועד זה, הן במישור ההחזקה והפרסום והן
במישור הפרת ההוראה החוקית.

עניינו של הארוע הראשון בהחזקה ופרסום של חומרי תועבה משנת 2004 ועד לנקיטת ההליך הקודם
(14.8.11). מדובר במספר עבירות של פרסום (לפחות חמש לפי התאריכים המצוינים באישום
הראשון), שבוצעו על פני השנים, כלפי נמענים שונים שמספרם אינו ידוע, כשהנאשם שלח מספר לא
ידוע של הודעות (הנופל מעשרים הודעות), שהכילו חומרים בודאוו (עד 2 סרטים) ובתמונות (עד 50
תמונות), וכללו מגוון של חומרי תועבה עם קטינים, כמפורט באישום הראשון. הן מעשי ההחזקה
המתמשכים של חומר התועבה, והן מעשי הפרסום בדרך של שליחה אקטיבית של חומרי התועבה
באמצעות תיבת הדואר הפרטית של הנאשם, הם מעשים מתוכננים ואקטיביים. הנזק שנגרם
מהמעשים הוא בפגיעה בקטינים המונצחים בחומר התועבה הן בהחזקה והן בהפצה, אם כי היקפי
החומר והיקפי ההפצה תחומים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

02 מרץ 2014

ת"פ 4779-10-13 מדינת ישראל נ'
שני(עציר)

מתחם הענישה למעשי ההחזקה והפרסום של חומרי התועבה ובהם דמות קטינים, בהתחשב בכמות, בתקופה ובדרך הפרסום, נע בין 4 – 12 חודשי מאסר.

הארוע השני תחילתו בהפרת ההוראה החוקית שאסרה שימוש במכשירים בעלי חיבור לרשת האינטרנט. הנאשם רכש מחשב, התקין תוכנת שיתוף אימיול במחשב, הוריד ביום 23.6.13 שתי תיקיות קבצים לתיקיית incoming, כשבשתי התיקיות כ – 1,200 קבצים של תמונות, ו-5 סרטים, כשהמעשים נעשים לשם החזקת חומרי תועבה ופרסומם בדרך של שיתוף. בנוסף, באותה תקופה מבוצעות מספר עבירות של פרסום באמצעות תיבת הדואר באתר ואללה (לפחות שמונה לפי התאריכים המצוינים באישום הראשון), לאורך תקופה של כשנתיים, כלפי נמענים שונים שמספרם אינו ידוע, כשהנאשם שלח מספר לא ידוע של הודעות (הנופל מעשרים הודעות), שהכילו חומרים בוידאו ובתמונות, וכללו מגוון של חומרי תועבה עם קטינים, כמפורט באישום הראשון.

החומרה היתרה בארוע השני נובעת מן ההפרה הבוטה והברורה של ההוראה השיפוטית, שתכליתה הישירה למנוע מן הנאשם ביצוע של העבירות האמורות, ומביצוע פעולה אקטיבית של רכישת מחשב, התחברות לרשת האינטרנט, הורדת תכנים שהם חומרי תועבה ובהם דמות קטינים, החזקתם ופרסומם, בעת שהליך פלילי רלבנטי תלוי ועומד בעניינו. בנוסף קיימת חומרה בהחזקה והפרסום בשני מקומות שונים, ובשני אמצעים שונים, כשהפרסום באמצעות תוכנת האימיול בדרך של שיתוף כל יתר הגולשים שגם אצלם מותקנת התוכנה, הוא במימדים נרחבים ברחבי העולם. בארוע השני ניתן להיווכח גם בעליית מדרגה בהתנהגותו העבריינית של הנאשם מבחינת כמות הסרטים והתמונות. הנזק שנגרם מן המעשים הוא נרחב בשל היקפם וכמותם.

מתחם הענישה למעשי ההחזקה, הפרסום של חומרי התועבה ובהם דמות קטינים, תוך הפרה של ההוראה החוקית, בהתחשב באמצעים, בהיקפים ובתקופה, נע בין 9 – 20 חודשי מאסר.

הענישה הקונקרטית

לא מתקיימים שיקולי שיקום המצדיקים סטייה ממתחם הענישה, והענישה תגזר בתוך מתחמי הענישה.

לעניין מאמצי השיקום, למרות הצהרתו של הנאשם שיש לו עניין להשתלב בטיפול, הרי שבעת הזו לא ניתן לראות בנאשם כמי שמבצע מאמצי שיקום. כזכור, בעניינו של הנאשם התנהלו הליכים פליליים מאז חודש אוגוסט 2011 בתיק הקודם. בפרק הזמן הארוך שחלף לא דאג הנאשם להשתלב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

02 מרץ 2014

ת"פ 4779-10-13 מדינת ישראל נ'
שני(עציר)

בטיפול יעודי ולא שולב בטיפול. הנאשם הציג אישור על השתתפותו בסדנא לגעת ברגש, אך אין מדובר בטיפול יעודי לעברייין מין.

עוד אני לוקחת בחשבון את השיקולים שלהלן :

מדובר במי שבעת ביצוע המעשים היה נעדר עבר פלילי, אך בכל הנוגע לארוע השני היה תלוי ועומד בעניינו הליך פלילי לאורך כל תקופת ביצוע המעשים במשך שנתיים, הליך שהסתיים בהרשעה ובעונש מאסר בן 12 חודשים אותו מרצה הנאשם כעת.

לאור ריבוי המעשים והעבירות, הפרת ההוראה החוקית, והעובדה שקיומו של הליך פלילי באותו תחום של עבירות לא הניא אותו מביצוע עבירות נוספות, הרי שנדרשת החמרה בענישה לשם הרתעתו האישית של הנאשם. בנוסף, יש מקום בנסיבות העניין ולאור אופי המעשים והשימוש בתוכנת השיתוף להרתעה כללית של ציבור עבריינים פוטנציאלי מעשיית שימוש בתוכנות השיתוף לשם פרסום חומרי תועבה, בפרט כאלה שבהם מופיעה דמות של קטינים.

אל מול נסיבות אלה אני לוקחת בחשבון את העובדה שהנאשם הודה כבר בחקירה, חסך זמן שיפוטי, והביע חרטה.

אני לוקחת בחשבון את נסיבות חייו, הרקע האישי של הנאשם והקשיים אותם חווה, וכן את הפגיעה שנגרמת למשפחתו, אשתו וילדיו, ובהקשר זה אני מתחשבת במתואר על ידי אמו ובמכתב של בתו. כמו כן אני לוקחת בחשבון את מצבו הרפואי, המחייב טיפול, ואת הקושי שלדבריו מצב זה מסב לו בשהות בכלא.

בנוסף, אני נכונה להתחשב בטענה שהיה ניתן לכלול את המעשים נושא הארוע הראשון בכתב האישום בהליך הקודם, ולפיכך, יש מקום לחפיפה מסוימת בנגזרת צרה לעונש שמרצה הנאשם כעת.

בסופו של דבר הגעתי למסקנה כי יש מקום להטיל על הנאשם עונש כולל.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 16 חודשים. תקופה של חודשיים תרוצה בחפיפה לעונש המאסר הנוכחי והיתרה במצטבר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

02 מרץ 2014

ת"פ 4779-10-13 מדינת ישראל נ'
שני(עציר)

1. מאסר על תנאי למשך 12 חודשים, לתקופה של 3 שנים משחרורו, והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירה של פרסום חומר תועבה.
- 2.
3. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים משחרורו, והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירה של החזקת חומר תועבה ועבירה של הפרת הוראה חוקית.
- 4.
4. המאשימה תגיש רשימה מפורטת לביהמ"ש, לעניין המוצגים. עם הגשת הרשימה היא תועבר לתגובת ב"כ הנאשם, ולאחר מכן תינתן החלטה מתאימה.
- 5.
- 6.
- 7.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ל' אדר תשע"ד, 02/03/2014 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת

הסגור:

לאחר שמיעת גזה"ד, הנאשם מבקש להשתלב בטיפול.

החלטה

תשומת לב הגורמים הטיפוליים לרצונו של הנאשם, כמוצהר על ידו וע"י סגורו, להשתלב בהליך טיפולי בעת ריצוי המאסר.

ניתנה והודעה היום ל' אדר תשע"ד, 02/03/2014 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת